

[Pilgaard Andersen]

Thurøe Hansen så vil sige, at det ikke er muligt, fordi de ligger i kommunale bygninger. Ja men det må da være muligt at udleje nogle af disse klinikker og derved få dem ind under privat regie. Når vi mener, det ville være bedre at have dem under privat regie, har det mange, også tidsmæssige, årsager. I den kommunale børnetandplejeklinik er den normale arbejdstid fra kl. 9.00 til kl. 13.00. Ingen privatpraktiserende tandlæge ville drømme om at drive en forretning sådan. De vil heller ikke drømme om at holde 7 ugers sommerferie, 14 dages juleferie, vinterferie og efterårsferie. Nej, de vil drive en fornuftig forretning, hvor de udnytter de ressourcer, der er nedlagt i en sådan børnetandplejeklinik. Derfor er det altså samfundsnedbrydende at oprette sådanne kommunale børnetandplejeklinikker, når vi ved, at det kan gøres langt billigere af private. Derved kunne vi også sikre de privatpraktiserende tandlæger en eksistensmulighed efter 1985. Vi er nemlig på vej til socialisering, hvis vi ikke stopper den tankegang, man er inde på her i øjeblikket.

(Kort bemærkning).

Birthe Nielsen (SF):

Jeg vil gerne gøre en bemærkning til fru Karen Thurøe Hansen angående hendes udtalelse om de tyndtbefolkede egne. Der er ikke noget til hinder for, at flere kommuner kan slå sig sammen om en kommunal tandpleje; det har man gjort mange steder, bl. a. i mit eget amt, Vestsjællands amt, idet man har dokumentation for, at det er både billigere og bedre netop dér, hvor man har den kommunale tandpleje. Derfor er det en meget kortsigtet politik at ville spare de få millioner kroner, for det er jo pebernødder, vi taler om her, i det store budget.

Jeg er da glad for, at fru Karen Thurøe Hansen i sit første indlæg sagde, at det var af økonomiske grunde. Lad os så holde fast i, at det er af økonomiske grunde, men disse økonomiske grunde er fantastisk kortsigtede, for det er bevist af samtlige specialister på dette felt, også de private tandklinikker, de private tandteknikere, sundhedsstyrelsen osv. osv., at det er bedre og billigere. Derfor er det en meget kortsigtet politik, at man vil spare på børnetandplejen i Danmark. Det drejer sig jo om et så latterlig lille beløb, at

hvis det ikke var så tragikomisk, kunne man dø af grin over det.

Glensgård (FP):

Nu er formanden for det udvalg, der indførte børnetandplejen, jo gået til bekendelse her fra talerstolen. Skyggen har overhalet fru Karen Thurøe Hansen. Det var formentlig ikke det mål, fru Karen Thurøe Hansen havde, da man i sin tid indførte børnetandplejen, at den skulle være mellem to og tre gange så dyr, som hvis man opretholdt en børnetandpleje i privat regie.

Så taler fru Karen Thurøe Hansen om, at det skulle være samfundsnedbrydende at lade børnetandplejen udføre af de privatpraktiserende tandlæger. Det er rart at høre en ordfører i socialpolitiske spørgsmål fra det konservative folkeparti i den grad udtrykke mistillid til det frie erhvervsliv, i den grad udtrykke mistillid til de almindeligt praktiserende tandlæger. Så ved vi altså, hvor vi har det konservative folkeparti, når det drejer sig om den del af det frie næringsliv, som heder praktiserende tandlæger.

Når fru Birthe Nielsen fra SF taler om pebernødder, kunne man selvfølgelig bare overhøre det. Men det må man ikke gøre, for fru Birthe Nielsen nævnte samtidig, at børnetandplejen i mange kommuner var billigere, end hvis man udførte den ved almindeligt praktiserende tandlæger. Et sådant postulat kan man jo nemt udslynge, uanset om man er Sfer eller skadet på anden måde. Men det, det drejer sig om, er jo, at fru Birthe Nielsen på intet tidspunkt vil være i stand til at fremlægge en dokumentation, som fortæller, at det er billigere at have en kommunal børnetandpleje, end hvis det samme arbejde blev udført af de almindeligt praktiserende tandlæger.

Så vil jeg gerne sige til fru Karen Thurøe Hansen, at det, det drejer sig om i dette samfund, er at holde omkostningerne nede, også omkostningerne for det offentlige. Mig bekendt har det konservative folkeparti for nylig slået sig op på, at vi skulle til at se på gratisydelsesprincippet. Her kunne vi altså nedskære et pengeforbrug til børnetandpleje, ikke ved at nedsætte serviceniveauet for selve tandplejen, men ved at overdrage det til de almindeligt praktiserende tandlæger igen.